

ԽԱՅԱՄՈՒՆԻ ԱՔՈՎԿԱՆ

Պարապ վախտի խաղալիք

Էջն ու շունը

Ամառվա էն շատ շոգ ժամանակին
Խեղճ իշի մեկը իր բեռի տակին
Կանգնել էր անասս մեկ մեծ մեյդանում,
Քիթ ու պոունկը քաշ՝ խոր միտք էր անում:
Չար ճանճերն էլ հենց վախտ էին ճարել,
Էլ պոչ ու անկաջ նրանք չէին թողել,
Որ հասնում էին, կրծում ցավացնում,
Իշի դարդերը դրհա շատացնում:
Մեկ շուն են կողմիցն՝ շրվաք տեղն ընկած՝
Իշի չարչարանքն տեսավ ու ասաց,
Ա՛յ ողորմելի՛ քեզ ո՞վ էր ասում,
Որ յախեղ ձեռ տասս ու մրնասս բալում:
Էն գլուխն ու անկաջն, էն ձեռն ու գոռալն,
Որ դուք ունեք, ու էն սիրուն ման գալն,
Թագավորի դուք լայաղ կրլեիք,
Էդ չոռն ու ցավը դուք տանիլ չէիք,
Թե մեկ դանգի չափ խելք ունենայիք,
Ձեր գլուխն ձեռի տակ չըքրցեի՛ք:
Մարդի առաջին քանի որ կուչ գաս,
Գլխիդ կրնաստի, թե լավ իմանաս: